

Panijum – Broj šest

Proročki putokazi u Danielu 11: raspad SSSR-a, zakon o nedjelji i uspon modernoga Rima

Jeff Pippenger
2025-03-09

Padom SSSR-a 1989. godine ispunio se četrdeseti redak jedanaestoga poglavlja Daniela. Četrdeset i prvi redak jest zakon o nedjelji u Sjedinjenim Državama, kao što je to i šesnaesti redak. Od 1989. godine pa do zakona o nedjelji u Sjedinjenim Državama četrdeseti je redak prazan. Pad SSSR-a 1989. godine također je prepoznat u desetom retku jedanaestoga poglavlja Daniela, koji se isprva ispunio na Antiohu Magnu.

Antioh III. Veliki, seleukidski „kralj sjevera“, vladao je od 223. do 187. pr. Kr. i nastojao povratiti područja izgubljena Ptolemejima („kralju juga“) nakon Trećega sirijskog rata (246.–241. pr. Kr.). Njegov pohod u Četvrtome sirijskom ratu (219.–217. pr. Kr.) imao je za cilj ponovno osvojiti Koile-Siriju, Feniciju i Palestinu. Godine 219. pr. Kr. Antioh je krenuo na jug, zauzevši Seleukiju u Pieriji, Tir i Ptolemaidu (Akkon), ponovno zadobivši obalne utvrde. Godine 218. pr. Kr. napredovao je dalje, zauzevši Filadelfiju (Aman) i prodirući prema granici Egipta, s nakanom da povrati izgubljene seleukidske zemlje sve do Gaze. Antioh je zaustavio svoj pohod 218. pr. Kr., učvrstivši stečevine i pripremajući se za odlučujući prodor. Ptolemej IV. Filopator, ptolemejski kralj, sakupio je vojsku da mu se suprotstavi, ojačanu egipatskim četama. Deseti redak jedanaestoga poglavlja Daniela iznosi ovo Antiohovo kretanje, predoznačujući tako slom SSSR-a 1989. godine i tvoreći prasiliku četrdesetoga retka.

Ali će se njegovi sinovi razgnjeviti i sabrat će mnoštvo velikih sila; i jedan će doista doći, preplaviti i proći; zatim će se vratiti i razgnjeviti, sve do svoje tvrđave. Daniel 11:10.

Kada kralj sa sjevera u četrdesetom retku „navali i prijeđe“, to je u skladu s kraljem sa sjevera iz desetoga retka koji „navire i prolazi“. U oba retka riječ je o istim hebrejskim riječima, koje su samo prevedene nešto drukčije. To je isti izraz kakav se nalazi u Izaiji 8,8.

I prodrijet će kroz Judu; preplavit će je i prijeći preko nje, doprijet će sve do vrata; a raširenost njegovih krila ispunit će širinu tvoje zemlje, o Emanuele. Izaija 8,8.

Svaki od ta tri retka označuje južnoga kralja kojega pobjeđuje sjeverni kralj. Antioh, sjeverni kralj, nadvladava Ptolemeja, južnoga kralja, kao što je Sanherib nadvladao Judu, južnoga kralja, i kao što je sjeverni kralj u četrdesetom retku pomeo SSSR 1989. godine. Tri retka, zajedno s trima povijesnim ispunjenjima tih redaka, određuju „vrijeme svršetka“ u 1989. godini. Stoga je deseti redak 1989. godina, a šesnaesti redak zakon o nedjelji u Sjedinjenim Državama, kao i četrdeset i prvi redak.

Redci jedanaesti do petnaesti predstavljaju niz Svetoga pisma koji također ima povijesno ispunjenje što identificira određene proročke međaše unutar skrivene povijesti četrdesetoga retka.

Prije zakona o nedjelji u Sjedinjenim Državama, ali nakon 1989., bitka kod Rafije i njezine posljedice izložene su u redcima jedanaest i dvanaest, a bitka kod Panija izložena je u redcima trinaest do petnaest.

Zakon o nedjelji određeno je vrijeme; jer se upravo tada iscjeljuje smrtonosna rana papinstva i papa se vraća na prijestolje zemlje. To osnaženje bilo je predloženo ustoličenjem papinstva 538. godine i ustoličenjem poganskog Rima u bitci kod Akcija. Jednom kada je proročki ustoličen, poganski Rim vladao je vrhovno 360 godina. Jednom kada je papinstvo bilo ustoličeno 538. godine, vladalo je vrhovno tisuću dvjesto i šezdeset godina. Jednom kada se smrtonosna rana iscijeli pri zakonu o nedjelji, papinstvo će vladati vrhovno simbolična 42 mjeseca.

I vidjeh jednu od njegovih glava kao na smrt ranjenu; i smrtonosna rana njegova bijaše iscijeljena; i sav se svijet začudi zvijeri. I pokloniše se zmaju koji daje vlast zvijeri; i pokloniše se zvijeri govoreći: Tko je kao zvijer? tko se može s njom pobiti? I dana joj bi usta koja govore velike stvari i hule; i dana joj bi vlast da djeluje četrdeset i dva mjeseca. Otkrivenje 13,3–5.

U 27. retku kaže se „oba“ od tih kraljeva:

A srca obojice ovih kraljeva bit će upravljena na zlo, i za jednim će stolom govoriti laži; ali to neće uspjeti, jer će svršetak doći tek u određeno vrijeme. Daniel 11,27.

Dva kralja u dvadeset i sedmom retku jesu kraljevi iz prethodna dva retka koji su potom vodili bitku kod Akcija.

I podignut će svoju silu i svoju hrabrost protiv kralja juga s velikom vojskom; i kralj juga bit će potaknut na boj s veoma velikom i moćnom vojskom; ali neće opstati, jer će protiv njega skovati spletke. Da, oni koji se hrane dijelom njegova jela uništiti će ga, a njegova će se vojska razliti; i mnogi će pasti pobijeni. Daniel 11:25, 26.

Stoga dvadeset i sedmi redak stvara nepravilnost koju treba razumjeti prije nego što nastavimo. U dvadeset i četvrtom retku „vrijeme“ predstavlja razdoblje od 360 godina koje započinje bitkom kod Akcija i završava u određeno vrijeme, godine 330.

Kralj juga u toj je bitci bila Kleopatra, koja je bila u savezu s Markom Antonijem. Oktavijan je bio kralj sjevera koji će oboje poraziti. U određeno vrijeme (31. pr. Kr.) ta će se dva kralja, koja su prethodno sjedila za jednim stolom i jedan drugomu govorila laži, suočiti jedan s drugim u bitci kod Akcija.

Dva kralja za stolom usklađuju se s poviješću bitke kod Panija (reci 13 do 15), gdje je postojao savez Antioha Magna i Filipa Makedonskoga. Taj povijesni savez odgovara simboličkom savezu predstavljenom imenom Panij u Kristovo vrijeme — Cezareja Filipova. Savez je također prikazan u četrdesetom retku, kada je SSSR 1989. godine zbrisan kroz savez između Reagana i pape Ivana Pavla II. Dva kralja jedan drugomu govore laži prije 31. pr. Kr., što je u skladu sa zakonom o nedjelji u Sjedinjenim Državama, i stoga se njihove laži zbivaju prije šesnaestog retka, tijekom povijesti predstavljene recima 13 do 15, koji su se ispunili u bitki kod Panija sedamnaest godina nakon bitke kod Rafije i sto trideset i sedam godina prije nego što je Pompej osvojio Jeruzalem u ispunjenju šesnaestog retka.

U dvadeset i osmom retku Oktavijan, pobjednik nad i Kleopatrom (kraljem juga) i Markom Antonijem, „vratit će se u svoju zemlju s velikim blagom; i srce će mu biti protiv svetoga saveza; i činit će velika djela, pa će se vratiti u svoju zemlju.” Uriah Smith poistovjećuje ove dvije pobjede s Akcijem 31. pr. Kr. i razorenjem Jeruzalema 70. po. Kr. Dvadeset i osmi redak stoga označava povijest koja započinje bitkom kod Akcija, što je početak 360 godina, i razorenje Jeruzalema 70. po. Kr.

Tada će se vratiti u svoju zemlju s velikim bogatstvom; i srce će mu biti protiv svetoga saveza; i izvršit će velika djela, pa će se vratiti u svoju zemlju. Daniel 11:28.

Posljednji izraz dvadeset i četvrtoga retka („i to do vremena“) nadalje predstavlja povijesnu liniju koja je započela 31. pr. Kr. i završava u posljednjem izrazu trideset i prvoga retka („postaviti će grozotu pustoši“), koji se ispunio 538. godine. Ta linija započinje bitkom kod Akcija, koja označuje početak vrhovne vladavine poganskoga Rima tijekom tristo šezdeset godina. Linija završava 538. godine, kada papinski Rim počinje vrhovno vladati tijekom tisuću dvjesto šezdeset godina. Unutar redaka i povijesti koja je te retke ispunila, određeno vrijeme 330. godine predstavlja podjelu u povijesti poganskoga Rima kao četvrtoga kraljevstva biblijskoga proroštva. Nakon početnoga razdoblja vrhovne vladavine od tristo šezdeset godina slijedi dvjesto osam godina raspadanja Carstva, prije nego što papinstvo preuzme prijestolje u trideset i prvome retku, godine 538. U slijedu tih osam redaka samo dvadeset i sedmi redak označava povijesno ispunjenje koje se dogodilo prije bitke kod Akcija 31. pr. Kr.

Dvadeset i sedmi redak označava susret dvojice kraljeva prije „određenoga vremena“, a dvadeset i deveti redak označava „određeno vrijeme“. „Određeno vrijeme“ iz dvadeset i sedmoga retka početak je razdoblja od tristo šezdeset godina, a „određeno vrijeme“ iz dvadeset i devetoga retka završetak je toga razdoblja od tristo šezdeset godina. Početak i završetak predstavljaju „određeno vrijeme“.

Osnaživanje poganskoga Rima započelo je kada je svladao treću zemljopisnu prepreku, kako je prikazano u Danielu 8:9.

I iz jednoga od njih izađe mali rog, koji je narastao veoma velik prema jugu, i prema istoku, i prema krasnoj zemlji. Daniel 8,9.

Osnaživanje je započelo u bitci kod Akcija, i kasnijim podvrgavanjem kralja juga (Egipta) u devetom retku osmoga poglavlja.

Završetak vladavine poganskoga Rima kao četvrtoga kraljevstva biblijskoga proroštva nastupio je 538. godine, kada je papinski Rim nadvladao svoju treću zemljopisnu prepreku. Cjelokupno razdoblje od petsto šezdeset i osam godina, od bitke kod Akcija do 538. godine, započinje time što poganski Rim osvaja svoju treću prepreku i postaje četvrto kraljevstvo biblijskoga proroštva, a završava kada papinski Rim osvaja svoju treću zemljopisnu prepreku.

Kao četvrto kraljevstvo biblijskog proročanstva, prikazana povijest prepoznaje dva razdoblja: prvo, kada se Rim uzvisuje, a potom razdoblje koje opisuje pad Rima. Početak prvoga razdoblja uzdizanja ujedno je i početak čitavoga razdoblja u kojemu je poganski Rim vladao kao četvrto

kraljevstvo biblijskog proročanstva. Prvo razdoblje uzdizanja Rima započinje i završava u određeno vrijeme, a također započinje sjedinjenjem sjevernoga i južnoga kraljevstva. Završava podjelom na istočno i zapadno kraljevstvo. Započinjući i završavajući u određeno vrijeme, početak i svršetak predstavljaju četiri podjele Aleksandrova kraljevstva.

Dvije određene vremenske točke iz redaka dvadeset i sedam i dvadeset i devet predstavljaju početni i završni orijentir koji opisuje razdoblje u kojem Rim vlada vrhovno. Pri nedjeljnom zakonu u Sjedinjenim Državama, u ispunjenju četrdeset i prvog retka i šesnaestog retka Daniela jedanaest, započinje razdoblje u kojem suvremeni Rim vrhovno vlada četrdeset i dva simbolična mjeseca. Prva određena vremenska točka iz retka dvadeset i sedam jest nedjeljni zakon u Sjedinjenim Državama, a druga određena vremenska točka predstavlja trenutak kada posljednja nacija na zemlji slijedi primjer Sjedinjenih Država i provodi posljednji nedjeljni zakon te time označuje svjetsko provođenje idolskog subotnog dana.

Ta dva proročka putokaza jesu nedjeljni zakon u Sjedinjenim Državama sve do svjetske provedbe nedjeljnoga zakona, a ta dva nedjeljna zakona jesu dva određena vremena u dvadeset sedmom i dvadeset devetom retku. Prvo određeno vrijeme iz dvadeset sedmoga retka također je bilo predočeno Konstantinovim nedjeljnim zakonom 321. godine, a papinski nedjeljni zakon na saboru u Orléansu 538. godine predstavlja svjetski nedjeljni zakon.

U kontekstu redaka trinaest do petnaest bitka kod Panija povijest je koja prethodi nedjeljnom zakonu iz retka šesnaest. Unutar te povijesti ispunjava se susret dvojice kraljeva koji jedan drugomu lažu. Redci trinaest do petnaest dio su povijesti prikazane u redcima deset do šesnaest. Ti redci prepoznaju Četvrti sirijski rat u retku deset, bitku kod Rafije u retku jedanaest i posljedice te bitke u retku dvanaest. Redci trinaest do petnaest predstavljaju povijest godine 200. pr. Kr., kada se ispunila bitka kod Panija i kada poganski Rim, prikazan kao nasilnici tvoga naroda, ulazi u proročki narativ.

Daniel 11, redak 40, prepoznaje slom SSSR-a 1989. godine, a redak 16 prepoznaje nedjeljni zakon u Sjedinjenim Američkim Državama. Susret dvaju kraljeva koji jedan drugomu govore laži prije određenoga vremena, a koji je bio bitka kod Akcija, odvija se unutar povijesti retka 40, koja slijedi nakon vremena svršetka 1989. godine i završava nedjeljnim zakonom u Sjedinjenim Američkim Državama. Redak 27 putokaz je u skrivenoj povijesti retka 40, koji nastupa nakon 1989., ali prije nedjeljnoga zakona. „Susret” iz retka 27 putokaz je prije osnaženja Rima pri nedjeljnom zakonu. Postoji nekoliko putokaza koji vode do osnaženja papinstva 538. godine, a ti se putokazi također zbivaju prije određenoga vremena. Jedan od tih proročkih putokaza jest Justinijanov dekret iz 533. godine, koji je ispunio upućivanje retka 30 na to da ima „sporazum s onima koji napuštaju savez”.

Drugi putokazi koji vode do određenoga vremena u povijesti poganskoga Rima jesu godina 330., kada je poganski Rim oborio i istodobno predao „prijestolje” papinskoj vlasti. Godine 496. Klodvig je dao svoju „vlast” papinstvu. U ispunjenju Daniela 7 poganski je Rim uklonio „tri roga” za papinstvo, a posljednje je bilo uklanjanje Ostrogota iz grada Rima 538. godine. Godine 508. religija poganstva bila je odložena kao zakonska religija kraljevstva i zamijenjena katolicizmom. Godina 538. predstavlja zakon o nedjelji iz četrdeset prvoga retka, a 496. godina predstavlja 1989.,

kada je Reagan, kao i Klodvig, posvetio svoju vlast rimskom papi. Godina 330. označuje zakon o nedjelji, jer se upravo tada papinstvo vraća na prijestolje vlasti.

To utvrđuje da i 538 i 330 predstavljaju određeno vrijeme, to jest retke šesnaest i četrdeset i jedan. 496 predstavlja 1989., ispunjenje retka deset i retka četrdeset u Danielu jedanaest i Izaiji 8:8. 508 označava vrijeme kada se religija kraljevstva stavlja po strani radi katolicizma. Počevši od Klodviga 496. pa do 508., prikazano je postupno uklanjanje i zamjena zakonite religije kraljevstva. U povijesti koja započinje 330. postupna propast Zapadnog Rima prikazana je prvim četirima trubama, čime se označava postupno uništenje koje započinje nedjeljnim zakonom u Sjedinjenim Državama.

Postupni pad poganskoga Rima nakon Konstantinova nedjeljnog zakona iz 321. godine predočava pad Sjedinjenih Država kao šestoga kraljevstva biblijskoga proroštva koje dolazi do nedjeljnoga zakona. Zatim se na Sjedinjene Države izručuju sudovi četiriju truba, kako je to identificirala sestra White kada izjavljuje da će „nacionalni otpad biti praćen nacionalnom propašću”. Ezekiel pridodaje svjedočanstvo o četverostrukoj kazni.

I opet mi dođe riječ Gospodnja govoreći: Sine čovječji, kad zemlja sagriješi protiv mene teškim prijestupom, tada ću ispružiti svoju ruku na nju, slomit ću joj potporanj kruha, poslat ću glad na nju i istrijebit ću iz nje čovjeka i zvijer. Pa kad bi u njoj bila ova tri čovjeka, Noa, Daniel i Job, oni bi svojom pravednošću izbacili samo svoje duše, govori Gospodin Jahve. Ako učinim da zle zvijeri prođu zemljom i opustoše je tako da postane pustoš, te nitko ne može proći zbog zvijeri, pa kad bi u njoj bila ta tri čovjeka, tako ja živ bio, govori Gospodin Jahve, oni ne bi izbacili ni sinove ni kćeri; samo bi oni bili izbačeni, a zemlja bi opustjela. Ili ako mač dovedem na tu zemlju i kažem: Maču, prođi zemljom! tako da iz nje istrijebit čovjeka i zvijer, pa kad bi u njoj bila ta tri čovjeka, tako ja živ bio, govori Gospodin Jahve, oni ne bi izbacili ni sinove ni kćeri, nego bi samo oni sami bili izbačeni. Ili ako pošaljem kugu na tu zemlju i izlijem svoj gnjev na nju u krvi, da iz nje istrijebit čovjeka i zvijer, pa kad bi u njoj bili Noa, Daniel i Job, tako ja živ bio, govori Gospodin Jahve, oni ne bi izbacili ni sina ni kćer; svojom bi pravednošću izbacili samo svoje duše. Jer ovako govori Gospodin Jahve: Koliko više kad pošaljem svoja četiri teška suda na Jeruzalem: mač i glad i zle zvijeri i kugu, da iz njega istrijebit čovjeka i zvijer! Ipak, evo, u njemu će ostati ostatak koji će biti izveden, sinovi i kćeri; evo, oni će izaći k vama, i vi ćete vidjeti njihov put i njihova djela, pa ćete se utješiti zbog zla koje sam doveo na Jeruzalem, zbog svega što sam doveo na nj. I oni će vas utješiti kad vidite njihove putove i njihova djela; i spoznat ćete da nisam bez razloga učinio sve što sam učinio u njemu, govori Gospodin Jahve. Ezekiel 14:12–23.

Nastavit ćemo ova razmatranja u sljedećem članku.